

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. Algemene toelichting

1. Samenvatting

Dit instemmingsdecreet heeft betrekking op de goedkeuring van het dubbelbelastingverdrag en het bijhorende protocol tussen België en Turkije. Dubbelbelastingverdragen (DBV) zijn verdragen waarin twee staten of uitzonderlijk meer dan twee staten afspreken hoe zij de heffing van hun belastingen op elkaar afstemmen met als voornaamste doel te voorkomen dat eenzelfde belastbare materie tweemaal wordt belast.

België en Turkije zijn gebonden door de overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting die werd ondertekend op 2 juni 1987. Nadat België zich ertoe had verbonden om zich aan te sluiten bij de internationale norm inzake de uitwisseling van inlichtingen, inclusief bankgegevens, stuurde de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën op 2 april 2009 een eerste ontwerp van protocol tot wijziging van artikel 26 van het DBV naar het Turkse Ministerie van Financiën. Het Turkse Ministerie meldde eind 2009 dat het, naast artikel 26, ook artikel 27 inzake invorderingsbijstand, wenste te wijzigen. Nadien bracht de FOD Financiën het Turkse ministerie van Financiën ervan op de hoogte dat, gelet op het tussenkomen overleg met de gefedereerde overheden, de werkingssfeer van de artikelen 2 en 3 van het gearafeerde protocol nogmaals zou moeten worden gewijzigd. De belastingen die rechtstreeks door de staatkundige onderdelen en de lokale besturen van de verdragsluitende staten worden geheven, zouden er meteen al onder moeten vallen. Op 27 maart 2012 ontstond een intrafederale consensus over de aangepaste ontwerp tekst. De Turkse overheid aanvaardde deze tekst.

Dit ontwerp van instemmingsdecreet kadert in de strategische doelstelling "Vlaanderen onderhoudt goede relaties met buitenlandse overheden" uit de beleidsnota Buitenlands Beleid, Internationaal Ondernemen en Ontwikkelingssamenwerking.

2. Situering

De strijd tegen de belastingparadijzen en de schadelijke belastingpraktijken

In 1996 constateerden de lidstaten van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) de noodzaak van toezicht op de fiscale gevolgen van de geleidelijke liberalisering van de internationale handel en investeringen. Hoewel de toenemende mobiliteit van kapitalen een onbetwistbare rol heeft gespeeld in de economische groei, heeft zij echter ook de

belastingstelsels van de verschillende staten tegen elkaar uitgespeeld. Die concurrentie heeft geleid tot een opbod bij het invoeren van stimuleringsmaatregelen en tot de bloei van belastingparadijzen.

Deze toestand zorgde voor een verstoring van het evenwicht op het vlak van investeringsbeslissingen die in het algemeen schadelijk is voor de begroting van de meeste landen. De lidstaten belastten de OESO er dan ook mee om maatregelen uit te werken om die verstoring tegen te gaan.

Op grond van dat mandaat heeft de OESO in 1998 een rapport voorgelegd waarin de criteria zijn vastgelegd die kenmerkend zijn voor belastingparadijzen en schadelijke belastingpraktijken. Dit rapport bevatte aanbevelingen tot het invoeren van een reeks unilaterale, bilaterale of multilaterale maatregelen om die stelsels en die praktijken op een gecoördineerde wijze te kunnen bestrijden. Bij die maatregelen hoorden met name ook het opheffen van de bepalingen die de toegang van de belastingdiensten tot bankgegevens beperkten en een intensievere en meer doeltreffende aanwending van de procedures voor internationale administratieve bijstand.

In 2000 verklaarde het Comité voor fiscale zaken van de OESO dat alle lidstaten aan hun belastingadministraties toegang tot bankgegevens moesten verlenen met het oog op de uitwisseling daarvan met hun verdragspartners. De lidstaten kregen ook nog andere aanbevelingen, meer bepaald het verbod op anonieme bankrekeningen of de verplichting om inlichtingen uit te wisselen in die gevallen waarin de aangezochte staat de gevraagde inlichtingen niet nodig heeft voor de toepassing van zijn eigen belastingwetgeving. De initiatieven die de lidstaten (en de staten die het statuut van waarnemer hebben) namen, werden onderworpen aan een gedetailleerd onderzoek waarover de OESO in 2003 en 2007 rapporten publiceerde.

Opbouw van het internationale proces met focus op de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden

In 2002 werkte het "Global Forum" inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen een modelverdragstekst uit die beperkt blijft tot de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden. Het "Global Forum" pleit voor het sluiten van overeenkomsten conform de beginselen die in dat modelverdrag zijn opgenomen. De uitwisseling van bankgegevens is één van die beginselen. Sinds 2006 wordt in een jaarlijks rapport verslag uitgebracht over de vooruitgang die de landen die actief zijn in het Forum, maakten.

Als gevolg van die acties werd tevens een paragraaf 5 ingevoegd in artikel 26 van de OESO-modeltekst. Op grond van dat artikel 26 is een staat in principe niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die ingevolge zijn wetgeving niet kunnen worden verkregen. De nieuwe paragraaf 5 wijkt af van dit beginsel en laat een

staat niet toe het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat die inlichtingen in het bezit zijn van een bank. Samen met Luxemburg, Oostenrijk en Zwitserland maakte België in eerste instantie voorbehoud bij deze nieuwe bepaling.

De aansluiting van België bij het internationale proces

België aanvaardde om in het dubbelbelastingverdrag met de Verenigde Staten (VS), dat het op 27 november 2006 ondertekende, een bepaling op te nemen die analoog is aan artikel 26, paragraaf 5 van de OESO-modeltekst. De wet van 3 juni 2007 houdende goedkeuring van die overeenkomst staat toe dat de Belgische administratie, in afwijking van artikel 318 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (WIB), een belasting vestigt ten laste van een Belgische belastingplichtige op grond van inlichtingen die de Amerikaanse administratie heeft ingewonnen bij een Amerikaanse bank.

Onmiddellijk na het sluiten van de overeenkomst met de VS heeft België vanaf januari 2007 binnen de internationale instanties zoals de OESO, de Europese Unie (EU) en de Verenigde Naties (VN), laten weten dat het bereid was om geval per geval met andere staten te onderhandelen over een verdragsbepaling die gelijkaardig was aan die overeengekomen met de VS. Op deze aanzet van België is geen enkel initiatief van verdragspartners gevolgd. In de versie van 2008 van het OESO-modelverdrag heeft België bovendien vastgehouden aan zijn principiële voorbehoud, maar het heeft duidelijk aangegeven dat het bereid was om, geval per geval, een bepaling te aanvaarden met betrekking tot het uitwisselen van bankgegevens.

België sloot zich in maart 2009 volledig aan bij de regels inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen die binnen de OESO werden uitgewerkt.

Versnelling van het proces

De Groep van de twintig belangrijkste economieën (G-20) bevestigde op 2 april 2009 de nood aan transparantie en internationale samenwerking in belastingzaken en dreigde met sancties tegen de staten die terughoudend zijn om zich aan te sluiten bij het OESO-model. De staten die deel uitmaken van het "Global Forum", werden over drie lijsten verdeeld, in functie van de vooruitgang die elk van hen had geboekt bij het invoeren van het OESO-model. België stond op de "grijze" lijst van landen die het model nog niet op een voldoende manier gebruiken.

Teneinde van de "grijze" lijst te verdwijnen, voerde België sinds maart 2009 zijn inspanningen op om zo snel mogelijk internationale overeenkomsten te sluiten die de uitwisseling van bankgegevens mogelijk moeten maken. Dankzij die inspanningen ondertekende België op zeer korte tijd twaalf overeenkomsten die

voorzien in een administratieve bijstand volgens de eisen van het OESO-model. Daardoor is België sinds 17 juli 2009 opgenomen in de "witte lijst" met staten die het model van de OESO reeds wezenlijk gebruiken.

Sinds 2009 heeft België een veertigtal nieuwe dubbelbelastingverdragen, protocollen en specifieke akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen (Tax Information Exchange Agreements, TIEA's) ondertekend om de uitwisseling van bankgegevens mogelijk te maken. Dit brengt het totaal op ongeveer negentig dubbelbelastingverdragen waarin bepalingen zijn opgenomen die voorzien in de uitwisseling van inlichtingen.

Een reeks adviezen van de Raad van State, afdeling Wetgeving, in 2010 verstrekt aan de federale overheid, heeft gesteld dat indien in belastingverdragen of wijzigende protocollen gewag wordt gemaakt van "belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten", deze bepaling niet alleen beperkt is tot federale belastingen of oneigenlijke gewestbelastingen die nog altijd door de federale overheid worden geïnd. Deze bepaling kan volgens de Raad van State eveneens slaan op deelstaatbelastingen die door de deelstaten zelf worden geïnd. Het gaat dus om gemengde verdragen.

Belang voor Vlaanderen

De protocollen tot wijziging van dubbelbelastingverdragen handelen over het geheel van gewestbelastingen, dit wil zeggen zowel degene die zijn vermeld in de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, als degene die de gewesten (zouden) heffen op grond van de fiscale autonomie die artikel 170, §2 van de Grondwet hen toekent. Vermits het nieuwe verdragsartikel 26 (artikel 1 van het protocol) "belastingen van elke soort en benaming" betreft, vallen ook de belastingen die worden geheven door de gemeenschappen daaronder, op basis van de grondwettelijke autonomie inzake fiscaliteit.

Voor de vestiging van sommige belastingen die de gewesten zelf heffen, zou het nu al nodig kunnen zijn inlichtingen van andere staten te verkrijgen.

3. Inhoud

Het protocol wijzigt in de eerste plaats de respectieve artikelen van het DBV (1987) inzake het uitwisselen van inlichtingen om die bepalingen in overeenstemming te brengen met de internationale standaard inzake internationale transparantie en samenwerking. Het protocol telt slechts vijf artikelen. Het voorliggende protocol tot wijziging van het DBV is voor de deelstaten in België van belang qua definitie 'bevoegde autoriteit' en het effectief uitwisselen van fiscale inlichtingen.

De aanpassing van de basisovereenkomst aan de internationale standaard komt vooral tot uiting via de invoeging van de nieuwe paragrafen 4 en 5 van het artikel 26 van de OESO-modeltekst. Die bepalingen stipuleren uitdrukkelijk dat het fiscale staatsbelang en het bankgeheim geen geldige redenen zijn om het beantwoorden van een informatieverzoek af te wijzen.

4. Procedureverloop

België en Turkije ondertekenden op 2 juni 1987 een overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen. De onderhandelingen sleepten lang aan. Zij startten al in 1969, maar de standpunten tussen de beide verdragspartijen lagen aanvankelijk te ver uit elkaar. De noodzaak tot het sluiten van een DBV bleef evenwel bestaan. In aansluiting op zijn Europese partners, stelde België voor de onderhandelingen te heropenen om een volledig akkoord te bereiken dat aan Belgische ondernemingen de mogelijkheid zou bieden in Turkije actief te zijn onder vergelijkbare voorwaarden met die waarvan bedrijven van andere lidstaten van de Europese Unie (EU), er genieten. De overeenkomst volgt in ruime mate de OESO-modelverdragstekst. Enkele verdragsbepalingen houden rekening met het specifieke karakter van de wetgeving van beide staten. Het DBV en zijn toegevoegd protocol zijn op 8 oktober 1991 in werking getreden.

Nadat België zich ertoe had verbonden om zich aan te sluiten bij de internationale norm inzake de uitwisseling van inlichtingen, inclusief bankgegevens, stuurde de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën op 2 april 2009 een eerste ontwerp van protocol tot wijziging van artikel 26 van het DBV naar het Turkse Ministerie van Financiën. Het Turkse Ministerie meldde eind 2009 dat het, naast artikel 26, ook artikel 27 inzake invorderingsbijstand, wenste te wijzigen. De FOD Financiën antwoordde hierop dat hij bereid was om opnieuw te onderhandelen over de twee artikelen.

De onderhandelingen over het protocol startten op deze basis, waarbij de Vlaamse overheid onrechtstreeks, via intrafederaal overleg, werd betrokken vanaf november 2011.

In de loop van 2010 werd vooral onderhandeld over het toepassingsgebied van het protocol. Daarnaast correspondeerden de federale overheid en de Turkse autoriteiten over de uitwerking van de bepalingen van het protocol. Nadat dit laatste knelpunt was opgeheven, werd het ontwerp van protocol door hen op 14 september 2010 geparafeerd.

Op 28 februari 2011 bracht de FOD Financiën het Turkse Ministerie van Financiën ervan op de hoogte dat, gelet op het tussenkomende overleg met de gefedereerde overheden, de werkingssfeer van de artikelen 2 en 3 van het

geparafeerde protocol nogmaals zou moeten worden gewijzigd. De belastingen die rechtstreeks door de staatkundige onderdelen en de lokale besturen van de verdragsluitende staten worden geheven, zouden er meteen al onder moeten vallen. Op 27 maart 2012 ontstond een intrafederale consensus over de aangepaste ontwerptekst. De Turkse overheid aanvaardde deze tekst.

Het voorliggende protocol werd op 9 juli 2013 ondertekend volgens formule 2 van de ICBB (één handtekening aan Belgische kant). De deelstaten worden in de aanhef en in de ondertekeningsformule van het protocol vermeld boven de handtekening van de ondertekenaar.

Het protocol tot wijziging van de overeenkomst met Turkije werd aanvankelijk enkel in het Engels opgemaakt. Na de parafering van de ontwerptekst deelde het Turkse Ministerie van Financiën mee dat het protocol ook in het Turks moet worden ondertekend. Ook de Nederlandse en de Franse tekst van het protocol zijn authentieke teksten. In geval van onenigheid over de interpretatie, is de Engelse tekst doorslaggevend.

5. Advies Raad van State en strategische adviesraden

Advies van de Strategische Adviesraad Internationaal Vlaanderen (SARiV)

De SARiV verwijst in het advies dat hij op 6 februari 2014 uitbracht over de voorontwerpen van decreet tot instemming met het protocol bij het dubbelbelastingverdrag met Turkije en het dubbelbelastingverdrag met Uruguay (advies 2014/2) naar eerder uitgebrachte adviezen over gelijkaardige verdragen. De Raad beperkt zich tot volgende aandachtspunten.

De Raad merkt op dat Vlaanderen niet heeft ingestemd met het dubbelbelastingverdrag met Turkije. Dit had moeten gebeuren samen met de principiële goedkeuring met het protocol met Turkije. Om het goedkeuringsproces niet verder te vertragen, verklaart de Raad zich reeds akkoord met het voorontwerp van het instemmingsdecreet. Indien het basisverdrag volledig in lijn ligt met eerder gesloten verdragen op basis van het OESO-model waarover de Raad reeds in het verleden heeft geadviseerd, hoeft het basisverdrag niet meer aan advies van de Raad worden onderworpen.

De Raad vraagt om bij toekomstige onderhandelingen over verdragen inzake de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden de nodige aandacht te besteden aan de automatische gegevensuitwisseling die vooropgesteld wordt door de OESO.

De Raad uit zich positief over het beogen van een betere positie van Belgische investeerders in het partnerland en omgekeerd.

De Vlaamse Regering neemt akte van deze opmerkingen van de SARiV en stelt vast dat de Adviesraad zich akkoord verklaart met het voorontwerp van decreet. De Vlaamse Regering reageert als volgt op dit advies van de Raad.

In gevolge van het advies van de Raad wordt artikel 2 als volgt aangepast:

“Zullen volkomen gevolg hebben:

1° de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Turkije tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en het erbij gevoegde Protocol, gedaan te Ankara op 2 juni 1987, zoals gewijzigd bij het Protocol, gedaan te Brussel op 9 juli 2013;

2° het Protocol tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Turkije tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te Ankara op 2 juni 1987, gedaan te Brussel op 9 juli 2013.”

De overige gemaakte opmerkingen zullen door de Vlaamse Regering meegenomen worden in de toekomstige onderhandelingen. Voor het overige onderschrijft de Vlaamse Regering de gunstige aspecten van deze overeenkomst voor de Vlaamse investeerders, waarop de SARiV wijst.

Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

Het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) werd niet ingewonnen, omdat deze Raad in eerdere, vergelijkbare dossiers de sociaaleconomische impact voor Vlaanderen te beperkt vond om een advies uit te brengen (zie o.a. brief van de SERV van 18 januari 2011 m.b.t. het dubbelbelastingverdrag met China, Parl.St. 1652 (2011-2012) – Nr. 1, p. 17), en in een brief van 7 november 2012 expliciet heeft gevraagd niet langer over deze dossiers te worden geraadpleegd. De Vlaamse Regering neemt akte van het standpunt van de SERV.

Advies van de Raad van State, afdeling Wetgeving

De afdeling Wetgeving van de Raad van State maakte in zijn advies van 24 maart 2014, met kenmerk 55.368/3, volgende opmerkingen naar aanleiding van het voorontwerp van decreet.

Aangezien enerzijds sommige bepalingen van het protocol bestemd zijn om te worden geïntegreerd in het initiële dubbelbelastingverdrag en anderzijds voormeld protocol ook een aantal autonome bepalingen bevat, beveelt de Raad van State aan om het instemmingsartikel (en het opschrift) te formuleren zoals hierboven aangehaald.

Daarnaast merkt de Raad van State op dat de nieuwe regeling inzake de uitwisseling van inlichtingen algemeen is en dus niet beperkt wordt tot de

personen bedoeld in artikel 1 van het verdrag en tot de belastingen vermeld in artikel 2 van het verdrag. Aangezien het om een dubbel gemengd verdrag gaat, kunnen onder 'bevoegde autoriteit' verschillende overheden in België worden verstaan. De Raad beveelt daarom aan om aan Belgische zijde te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat enerzijds, de bevoegde autoriteiten van de andere verdragspartij weten tot welke instantie zij een verzoek om inlichtingen moeten richten en, anderzijds, de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad stelt voor om hierover een intrafederaal samenwerkingsakkoord te sluiten.

Volgens artikel 27, paragraaf 1 van het verdrag zoals vervangen bij artikel 3 van het wijzigend protocol kunnen de staten in onderlinge overeenstemming de wijze van uitvoering van de invordering van de belastingvorderingen bepalen. De Raad van State merkt op dat akkoorden die enkel voorzien in de administratieve en technische uitvoering van een verdrag en slechts beogen om de in het verdrag opgenomen rechten en verplichtingen uitvoerbaar te maken louter 'executive agreements' zijn, die geen instemming van de Wetgevende Kamers behoeven. Indien de akkoorden wel autonome regelingen inhouden, die nieuwe rechten en verplichtingen met zich meebrengen voor de overheden of de burgers dienen deze akkoorden als verdragen te worden beschouwd. Dergelijke akkoorden dienen de geëigende procedure voor het sluiten van een verdrag te volgen. Telkens een akkoord wordt gesloten over de wijze van uitvoering van artikel 26 van het dubbelbelastingverdrag, zal moeten worden nagegaan of het niet om een verdrag gaat.

Ten slotte geeft de Raad van State aan dat ook de Engelse versie van het dubbelbelastingverdrag en het erbij gevoegde protocol, samen met een Nederlandse vertaling moeten worden toegevoegd aan het parlementair dossier. Van het wijzigend protocol zal ook een Engelse versie moeten voorgelegd worden aan het Vlaams Parlement.

De Vlaamse Regering reageert als volgt op dit advies van de Raad van State. Het instemmingsartikel en het opschrift werden aangepast overeenkomstig de suggestie van de Raad van State.

Alle authentieke stukken zullen worden toegevoegd aan het parlementair dossier.

Met het oog op het stroomlijnen van de intrafederale en de internationale samenwerking bij het toepassen van gemengde belastingverdragen, hebben de federale overheid, de gewesten en de gemeenschappen twee samenwerkingsakkoorden uitgewerkt:

- een samenwerkingsakkoord inzake wederzijdse invorderingsbijstand (zoals gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 24 april 2014);

- een samenwerkingsakkoord inzake administratieve samenwerking (dit werd recentelijk besproken op het overlegcomité).

De opmerking betreffende de akkoorden die kunnen gesloten worden om de uitvoering en invordering van de belastingvorderingen te bepalen, zal meegenomen worden in het kader van uitvoeringsonderhandelingen.

B. Toelichting bij de artikelen

1. Het verdrag

Hoofdstuk I – Werkingssfeer van de overeenkomst

Artikel 1 bepaalt dat de overeenkomst van toepassing is op personen die inwoner zijn van één of van beide overeenkomstsluitende staten.

Artikel 2 geeft een overzicht van de belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is. Paragraaf 3, b), voorziet dat deze overeenkomst in België van toepassing is op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-inwoners, met inbegrip van de voorheffingen en opcentiemen op die belastingen en voorheffingen.

De overeenkomst is ook van toepassing op alle identieke of in wezen soortgelijke belastingen die na de datum van ondertekening, naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde overheden van de verdragspartijen zullen elkaar in kennis stellen van belangrijke wijzigingen in hun regelgeving inzake belastingen.

Hoofdstuk II – Begripsbepalingen

Artikel 3 geeft een reeks begripsomschrijvingen, onder meer een definitie van de overeenkomstsluitende staten, hun grondgebied, de bedoelde rechtssubjecten, de bevoegde overheid en het internationale verkeer. Dit artikel werd gewijzigd door artikel 1 van het protocol. Onder 'bevoegde autoriteit' verstaat men voortaan, wat België betreft, "naargelang het geval, de Minister van Financiën van de federale Regering en/of van de Regering van een Gewest en/of een Gemeenschap, of zijn gemachtigde vertegenwoordiger".

Artikel 4, bepaalt wat wordt bedoeld met "inwoner van een overeenkomstsluitende staat".

Artikel 5 betreft de vaste inrichting van een onderneming.

Hoofdstuk III – Belastingheffing naar het inkomen

De artikelen 6 tot en met 21 hebben respectievelijk betrekking op inkomsten uit onroerende goederen, relevant voor de onroerende voorheffing (artikel 6), ondernemingswinst (artikel 7), internationaal vervoer per schip of vliegtuig (artikel 8), afhankelijke ondernemingen (artikel 9), dividenden (artikel 10), renten (artikel 11), royalty's (artikel 12), vermogenswinst (artikel 13), inkomsten uit zelfstandige beroepen (artikel 14), inkomsten uit een dienstbetrekking (artikel 15), zitpenningen in vennootschappen (artikel 16), inkomsten van artiesten en sportbeoefenaars (artikel 17), pensioenen (artikel 18), inkomsten uit overheidsfuncties (artikel 19), inkomsten van hoogleraren (artikel 20), betalingen aan studenten (artikel 21) en andere inkomsten (artikel 22).

Hoofdstuk IV – Bepalingen tot vermijding van dubbele belasting

Artikel 23 bevat een reeks maatregelen die in Turkije, respectievelijk in België, moeten worden toegepast tot het voorkomen van een dubbele belasting.

Hoofdstuk VI – Bijzondere bepalingen

Artikel 24 bevat het beginsel van non-discriminatoire behandeling. Dit artikel verbiedt fiscale discriminatie op grond van nationaliteit. Inwoners of bedrijfszetels van de ene verdragspartij mogen niet minder gunstig worden behandeld dan die van de andere verdragspartij.

Artikel 25 houdt een regeling van geschillen in, hetzij een eenzijdige regeling, hetzij een met wederzijdse instemming van de verdragspartijen. Elke persoon die van oordeel is dat de maatregelen van een verdragspartij of van beide verdragspartijen leiden tot een belastingheffing die in strijd is met verdragsbepalingen, kan, binnen de drie jaar nadat hij in kennis is gesteld van de maatregel, het bezwaar voorleggen aan de bevoegde overheid van de overeenkomstsluitende staat waarvan hij inwoner is.

Artikel 26 regelt de uitwisseling van inlichtingen en werd vervangen bij artikel 2 van het protocol. De eerste paragraaf bepaalt dat de bevoegde overheden van de verdragspartijen de inlichtingen uitwisselen die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de verdragsbepalingen of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort of benaming die worden geheven ten behoeve van de verdragsluitende staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan. De gegevensuitwisseling wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2 van het DBV. De overige paragrafen van dit artikel bevatten bepalingen over het verzamelen en het gebruik van de uitgewisselde inlichtingen, zelfs die welke in het bezit zijn van een bank, een andere financiële instelling, een trust of een andere gemachtigde.

Artikel 27, integraal vervangen door artikel 3 van het protocol, bepaalt de regeling van het DBV inzake wederzijdse invorderingsbijstand. De bijstand is niet beperkt door de artikelen 1 en 2 van de basisovereenkomst. De invordering betreft belastingen van elke soort en benaming ten behoeve van de verdragsluitende staten, hun staatkundige onderdelen of plaatselijke besturen.

Artikel 28 brengt de fiscale voorrechten die leden van diplomatieke vertegenwoordigingen en consulaire posten genieten in herinnering.

Hoofdstuk VI – Slotbepalingen

Artikel 29 voorziet dat de overeenkomst in werking treedt op de datum van de laatste kennisgeving waarbij de ene verdragspartij aan de andere partij meldt dat haar interne procedure is beëindigd.

Artikel 30 bepaalt dat de overeenkomst voor onbepaalde tijd van kracht blijft, maar de partijen kunnen elkaar op de hoogte brengen dat zij de overeenkomst wensen te beëindigen door middel van een voorafgaande kennisgeving vanaf een termijn van drie jaar vanaf de datum van uitwisseling van de akten van bekrachtiging.

2. Het protocol

Artikel 1 vervangt paragraaf 1, h), ii) van artikel 3 van het DBV. Zo wordt de omschrijving van het begrip 'bevoegde autoriteit' vervangen. Onder 'bevoegde autoriteit' verstaat men voortaan 'in België, naargelang het geval, de Minister van Financiën van de federale Regering en/of van de Regering van een Gewest en/of een Gemeenschap, of zijn gemachtigde vertegenwoordiger'.

Artikel 2 regelt vooreerst het uitwisselen van inlichtingen over belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van de verdragsluitende staten, hun staatkundige onderdelen of hun lokale overheden. Paragraaf 1 van dit artikel bepaalt dat de bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende Staten de inlichtingen zullen uitwisselen die relevant blijken te zijn voor de uitvoering van de verdragsbepalingen of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van het interne recht betreffende belastingen van elke soort of benaming die worden geheven door of ten behoeve van de verdragsluitende Staten of van hun staatkundige onderdelen of plaatselijke besturen. De gegevensuitwisseling wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2 van het DBV. De overige paragrafen van dit artikel regelen het verzamelen en het gebruik van de uitgewisselde inlichtingen, zelfs die welke in het bezit zijn van een bank, een andere financiële instelling, een trust, een stichting of een gemachtigde vertrouwenspersoon, of die verband houden met eigendomsrechten van een persoon. Indien het noodzakelijk is voor het verkrijgen van die inlichtingen, heeft de fiscale administratie van de aangesproken Staat de macht

onderzoeksmaatregelen te stellen, zelfs al is het interne belastingrecht daarmee in strijd.

Vervolgens herziet deze protocoltekst de regeling van het DBV inzake wederzijdse invorderingsbijstand (artikel 3). De bijstand is niet beperkt door de artikelen 1 en 2 van de basisovereenkomst. De invordering betreft belastingen van elke soort en benaming ten behoeve van de verdragsluitende staten, hun staatkundige onderdelen of plaatselijke besturen.

Tot slot regelen de artikelen 4 en 5 de inwerkingtreding van dit protocol. Het protocol treedt in werking op de datum van de laatste van deze kennisgevingen. De bepalingen ervan zullen van toepassing zijn vanaf 1 januari volgend op dat van de inwerkingtreding. Het protocol, dat een integraal deel van het DBV zal vormen, blijft van kracht zolang het DBV van kracht blijft.

Het protocol werd opgemaakt in het Frans, Nederlands, Turks en Engels.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Bart TOMMELEIN